

Sărbătoarea nu este o scuză sau un obstacol în a săvârși binele pentru aproapele nostru, explică Patriarhul Daniel

Săvârșirea binelui în orice împrejurare a fost tema centrală a predicii rostite duminică de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, la Sfânta Liturghie oficiată în Paraclisul istoric „Sf. M. Mc. Gheorghe” de la Reședința Patriarhală.

Preafericirea Sa a explicat faptul că nici măcar în zi de sărbătoare nu avem vreun motiv care să ne împiedice în a săvârși binele.

„Sărbătoarea nu este o scuză sau un obstacol în a săvârși binele pentru aproapele nostru”, a reliefat Patriarhul României.

Explicând textul evanghelic referitor la Vindecarea femeii gârbove, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a afirmat că, în esență, Evanghelia acestei duminici „ne spune că binele trebuie săvârșit oricând”.

Virtuțile femeii gârbove

Vindecarea femeii gârbove reprezintă consecința smereniei acesteia, care, în pofida suferinței pe care o simțea de mai bine de 18 ani, venea la sinagogă să se roage fără să ceară vindecare fizică.

Iisus o vindecă din proprie inițiativă, „pentru că nu a folosit boala ca o scuză pentru a nu se ruga împreună cu cei din sinagogă”.

De asemenea, Preafericirea Sa a evidențiat faptul că Mântuitorul a vindecat-o fără a fi rugat, și pentru că „nu este nepăsător la suferința oamenilor, ci cunoaște suferința fiecăruia și vindecă boala dăruind oamenilor sănătate trupească și sufletească, mai ales dacă descoperă în sufletul lor credință vie și smerită”.

Prin urmare, atunci „când o numește pe această femeie fiică a lui Avraam, înseamnă că Iisus a descoperit în sufletul ei credință puternică, deoarece Avraam este considerat părintele credinței”.

Trupul îi era gârbov, dar sufletul îndreptat spre cer

Patriarhul României a explicat faptul că femeia gârbovă reprezintă un simbol al suferinței purtate cu smerenie și demnitate, care nu a îndrăznit să ceară nimic de la Mântuitorul.

„Această femeie gârbovă, suferindă și smerită, nu a cerut nimic de la Iisus Hristos, pentru că nu îndrăznește să ceară ceva. Ea purta durerea bolii sale în smerenie și în tăcere. Trupul ei era gârbov, aplecat spre pământ, dar sufletul ei era îndreptat spre cer, era drept, în stare de rugăciune”.

„Înțelegem așadar că Dumnezeu dorește și săvârșește vindecarea omului atunci, chiar și atunci când omul nu mai cere în mod stăruitor vindecarea sa. Dumnezeu lucrează în viața omului când dorește El și cum dorește. Iar modul Lui de lucrare este unul pedagogic sau înțelept, chiar dacă întârzie să răspundă la cererea omului”.

„Vindecarea femeii gârbove ne descoperă înțelesul adânc al ridicării naturii umane păcătoase, pe care Domnul Iisus Hristos o dezleagă, adică o eliberează de robia satanei, de legătura unei neputințe trupesti. Hristos Domnul ne ridică, sau ne îndreaptă, când suntem prea aplecați spre cele pământești și ne ajută să privim spre ținta noastră finală, care nu este pământul sau mormântul, ci Împărăția Cerurilor, adică iubirea milostivă și preaslăvită a Preasfintei Treimi”.

Taina îndreptării umanității

Vindecarea femeii gârbove descoperă profunda taină a îndreptării umanității, prin care Mântuitorul Hristos reafirmă demnitatea omului, ridicându-l din suferință. Femeia gârbovă devine, potrivit Preafericitului Patriarh Daniel, un dascăl al virtuților și reprezintă un model de smerenie autentică și răbdare statornică.

„Mântuitorul Iisus Hristos, prin vindecarea femeii gârbove, ne arată și taina îndreptării umanității pe care El o săvârșește, prin toată lucrarea Sa, vindecătoare, sfințitoare și înălțătoare a demnității omului prin iubirea și slava lui Dumnezeu”.

„Această femeie gârbovă rămâne pentru noi un dascăl, pentru că are foarte multe virtuți. Femeia gârbovă avea multă credință, adâncă smerenie și îndelungă răbdare”.

„De aceea ea suferea în tăcere, fără să cârtească, fără să se revolte, fără să se plângă și fără să ceară mila cuiva. Trupul ei era gârbov, dar sufletul ei era drept. Trupul ei era aplecat spre pământ, dar sufletul era îndreptat spre cer, în rugăciune către Dumnezeu”.

„Femeia gârbovă nu a cerut nimic de la Iisus, dar El din proprie inițiativă a chemat-o la sine și a vindecat-o. Prin această lucrare, Domnul Iisus ne învață și pe noi să nu așteptăm să fim rugați sau solicitați stăruitor spre a face binele, ci, dacă vedem că un om are nevoie de ajutorul nostru, să-l ajutăm din proprie inițiativă și fără întârziere. Să săvârșim binele în orice zi, chiar și în zi de sărbătoare”, a adăugat la final Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro